

PILKE
SALO

SUPER-
LUOKKA

VOIMAVORO
VAPAANA

KUVITUS:
EMMI
JORMALAINEN

KARISTO

Superluokka-sarja:
Setvijäkerhon salakokous
Kaaos karkeloissa
Voimavoro vapaana

Teksti © Pilke Salo ja Karisto / Kustannusosakeyhtiö Otava 2024

Kuvitus © Emmi Jormalainen

ISBN 978-951-1-47199-8

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2024

Sohvin luokassa tapahtuu joka päivä jotain erikoista. Mutta luokka ei olekaan ihan tavallinen. Siellä pätevät omat lait. Se mikä jossain muualla olisi satua tai leikkiä, voi Sohvin luokassa olla totta.

Kaikilla Sohvin luokkakavereilla on nimittäin jokin taito. Ja nyt ei puhuta mistään kielen rullamisesta, vaan oikeista superkyvyistä.

Kaikki osaavat jotain mieletöntä. Kaikki.

Paitsi Sohvi. Perus-Sohvi.

Sohvi on maailman tavallisin lapsi, joka käy maailman epätavallisinta luokkaa. Superluokkaa.

1.

Sohvi seurasi Hymyn lyijykynää, joka sauhusi paperilla. Se eteni rivi riviltä ja sivu sivulta, niin että kirjoitusvihko lepatti. Hymy kirjoitti ainetta, jonka oli unohtanut tehdä kotiläksynä. Kello näytti, että tunnin alkuun olisi kaksi minuuttia. Mutta Hymylle se riitti.

- Tästä tulee parasta, mitä olen kirjoittanut, Hymy intoili pulpettinsa ääressä.
- Mistä se kertoo? Sohvi urkki.
- Ei ehdi kertoa, Hymy tokaisi. Silloin paperi syttyi tuleen, mutta Hymy puhalsi liekin sammuksiin ohimennen. Hymyn kouluvihot olivat täynnä

pieniä hiiltyneitä palojälkiä, joita opettaja aina päivitteli.

– Se on maailman ensimmäinen pikanovelli maailman nopeimmasta norpasta, Fadi vastasi Hymyn puolesta.

Sohvi näytti peukkua Fadille. Hymy sai pisteen viimeisen lauseen perään juuri, kun Assi-opettaja tuli luokkaan. Assia seurasi silmälasipäinen, pitkähiuksinen lapsi, jota Sohvi ei ollut ennen nähnyt.

Superluokka silmäili tulokasta kiinnostuneena.

– Olen tainnut unohtaa kertoa, että meidän luokalle tulee uusi oppilas. Tässä on Pietu, Assi esitteli.

Lapset vilkuilivat toisiaan ällikällä lyötyinä. Opettaja oli tunnettu hajamielisyystään, mutta tämä oli ennen kuulumatonta. Sitten alkoi supina. Sohvi näki, kuinka Aino nojautui Islan puoleen, Vertti Neeman, Alvar Ilmarin ja niin edelleen. Hän

kuuli saman kysymyksen toistuvan siellä täällä:
Mikä se voisi olla?

– Mikä hervoton paliikki tämä on? Assi hätääntyi. Kukaan ei vastannut.

– No, Leo? Assi kysyi eturivissä istuvalta pojalta. Leo tuijotteli hetken varpaisiin selvästi haluamatta vastata muiden puolesta. Sitten hän katosi – tuosta noin vain.

– Oho! uusi lapsi huudahti ja tuijotti säikähtäneenä tyhjää tuolia, jolla Leo oli vielä äsken istunut. Assi ei kiinnittänyt häneen huomiota.

– Leo, paljasta itsesi ja vastaa kysymykseen.

Leon paikalta kuului arka ääni: – Kaikkia varmaan kiinnostaa, mikä voima Pietulla on, jos se kerran tulee meidän luokalle.

– Voima? Pietu kysyi entistä ällistyneempänä.

– Aivan. Enkö minä muistanut kertoa sitäkään? Assi päivitteli ja nosti laseja mietteliäästi nenälleen.

Pietu näytti siltä, ettei hän tajunnut mistään hölkäsen pöläystä. Sohvi avasi suunsa selittääkseen, mutta Hymy hänen vierellään oli jälleen kerran nopeampi.

– Me ollaan superluokka ja kaikilla –, Hymy vilkaisi Sohviin, – tai no, melkein kaikilla on jokin superkyky.

– Siistiä, Pietu huokaisi silmät ymmyrkäisinä.

– Niin että onko sulla? Hymy kysyi, ja kaikki odottivat henkeä pidätellen.

– Mun roolipelihahmon voima on viekkaus ja hiipiminen. Mutta ei mulla itselläni ole mitään erityisvoimaa, Pietu vastasi. – Vielä ainakaan.

Sen kuultuaan Sohvilta meni ohi kaikki, mitä ympärillä sanottiin. Hänen korvissaan humisi, kun valtava helpotus vyöryi hänen lävitseen.

Hänenlaisiaan oli siis nyt kaksi.

2.

Kello soi. Oli lounasaika. Sohvi juoksi Pietun kiinni. Hän ehdotti, että voisi näyttää, missä Puhtmuurin koulun ruokala sijaitsi. Matka kellariin oli mutkikas ensikertalaiselle.

– Siellä on tänään pannaria, Sohvi lisäsi ja hymyili.

Pietu tuskin kuunteli, sillä Vertti piti muuntautumisnäytöstä heidän vieressään. Tämä pyörähti ja oli yhtäkkiä Assin identtinen kaksonen.

VERTTI

SUPERKYKY: Muuntautuu keneksi tai miksi tahansa, mutta enintään 25 minuutin ajaksi.

– Uskomatonta, Pietu henkäisi seuratessaan Sohvia. – Mikä sun voima on? Ei, anna kun arvaan
– osaat hengittää veden alla?

– Ei... mulla ei –, Sohvi aloitti, mutta Pietu keskeytti:

– Kaikki, mihin kosket, muuttuu jäätelöksi?

Pietu tapitti Sohvia odottavana.

– Mulla ei ole supervoimaa, Sohvi vastasi ja jatkoi reippaasti: – Vaikka muita voimia kyllä löytyy! Eli me ollaan vähän niin kuin kohtalon yhdistämät.

Sen sanottuaan Sohvi tunsi jostain syystä kuumotuksen poskillaan.

– Ai, Pietu virkkoi mietteliäänä. – Mä luulen, että mulle kyllä tulee voima. Kun kerran olen nyt superluokalla.

Sohvi yritti selventää, ettei se mene niin. Ei hänkään ollut saanut supervoimaa, sillä hän oli ollut poissa juuri sinä päivänä ensimmäisellä luokalla, kun muu luokka oli saanut voimansa mystisistä voimakivistä. Keskustelu kuitenkin tyssäsi, kun Fadi ja Hymy ottivat heidät kiinni.

Sohvi huomasi Fadin jännittävän juttelemista uudelle tuttavuudelle ja päätti auttaa.

– Fadikin tykkää roolipeleistä.

Pietun silmissä tuikahti kiinnostus.

– Larppaatko vai pelaatko pöytäroolipelejä? hän kysyi.

– Kumpaakin sorttia, Fadi vastasi, ja pojat uppoutuivat polveilevaan keskusteluun. Hymy